

[Adolph Sørensen.]

Hertil er at sige for det første, at problemet om øget færdselssikkerhed for menneskene er kendt og — hvad der ikke er mindst vigtigt — erkendt af alle tænkende og ansvarlige i dette land, og at der fra alle disse sider gøres, hvad gøres kan for at reducere det uhyggelig store antal alvorlige ulykker. Kun én betydende faktor har man endnu ikke fået draget med ind i det forebyggende arbejde, nemlig de hensynsløse og uforsigtige trafikanters alt for store skare, som, når det kommer til stykket, i virkeligheden er selve ondets rod. Det gælder også i høj grad, når talen er om de dræbte dyr på vore veje.

Man har ved en omhyggelig kontrol af visse af vore vejstrækninger kunnet regne sig frem til, at der dræbes ca. 10 mill. dyr om året i landevejstrafikken. Heraf er i hvert fald ca. et halvt hundrede tusinde harer og tusinder endnu større hårvildt. Det er meget store tal, men det er helt klart, at langt de fleste af disse drab må anses for helt uundgåelige. Mange sker om natten, når de kørende ikke kan vare sig, og fuglevildtets flugt ind i køretøjerne kan selvfølgelig ingen bebrejde sig, kun beklage.

På den anden side er det utvivlsomt, at tankeløshed og hensynsløshed i trafikken er årsag til tab af mange dyreliv og også til megen unødigt lidelse hos lemlæstede dyr. Det er ikke helt få trafikanter, der undlader at forvise sig om, at det dyr, de har en fornemmelse af at have kørt over — måske meget godt ved de har kørt over — nu også er befriet for sine pinsler. Man kører roligt videre. Den på mange strækninger og til visse tider alt for tætte kortegekørsel skaber også nok her et særligt problem; også i andre henseender rummer den jo særlige faremomenter. Jeg er ikke i stand til at vurdere, om den i øvrigt udmærkede skiltning, der på justitsministeriets foranledning allerede er foretaget rundt omkring i landet på særlig vildtrige strækninger, skove, plantager o. s. v., er intensiv nok. En ting ved jeg imidlertid af erfaring, og det er, at alt for mange trafikanter simpelt hen lader hånt om disse advarselsskilte, måske uden at tænke på, at selve det at køre ind i et større stykke råvildt, kronhjort, rådyr o. s. v. kan være livsfarligt

også for de kørende selv. Også dette har altså noget med den almindelige færdselssikkerhed at gøre.

Hvis færdselspolitiet nu og da ofrede særlig opmærksomhed på sådanne strækninger og skred ind over for dem, der ikke under kørslen viser fornødent hensyn trods advarselsskiltene, ja, så kunne det måske virke præventivt og medvirke til bedring af forholdene.

De egentlige motorveje er et særligt problem. Ved anlægget af dem gennemskærer man ofte, ja, vel næsten altid, på ét eller flere steder gamle vildtveksler, som vildtet uanset den hurtige trafik vil følge i hvert fald et par generationer. Knudshovedvejen er i så henseende et typisk og afskrækkende eksempel, hvor et uhyggelig stort antal hjortedyr, harer m. m. er kørt ihjel eller lemlæstet i vejens første år. Dette får vel særlig aktualitet i denne tid, hvor der fra alle sider arbejdes på og råbes på og projekteres flere motorveje.

Det er da nærliggende at stille det spørgsmål: hvad kan der gøres ud over, hvad man allerede har foretaget sig af skiltning m. v.? Jeg mener, at man for det første bør iværksætte en bred propaganda med det sigte i almindelighed at øge forståelsen af, at der må tages større og størst muligt hensyn til dyrene, også til dyrene i trafikken. For det andet mener jeg, at det bør tages under overvejelse af vejmyndighederne på bestående motorveje og ved nyanlæg af sådanne, hvor forholdene i øvrigt taler derfor, at opsætte vildthejn langs disse særlige vejstrækninger. Det kan selvfølgelig ikke gøres gratis, men udgiften vil være forsvindende i forhold til de samlede anlægsudgifter. Det vil være til lige stor gavn for trafikssikkerheden og for bevarelsen af faunæen, samtidig med at det løser en humanitær opgave, og jeg tillader mig hermed at opfordre den højtærede justitsminister til at tage initiativet til, at de nævnte foranstaltninger og andre, som måtte kunne tjene formålet, søges ført ud i livet.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det tal, det ærede medlem nævnte på dræbte dyr, overraskede mig unægtelig ved sin størrelse, men det er utvivlsomt rigtigt, at der dræbes et stort antal dyr på vejene.

Som det ærede medlem nævnte, kan der